[2019] 13 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1006

ਗ੍ਰੇਟਰ ਮੁੰਬਈ ਨਗਰ ਨਿਗਮ

ਬਨਾਮ

ਬੰਬਈ ਦੇ ਹਰੀਸ਼ ਲਾਂਬਾ, ਭਾਰਤੀ ਵਸਨੀਕ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2009 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 142)

ਅਕਤੂਬਰ 22, 2019

[ਏ. ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ ਅਤੇ ਅਜੈ ਰਸਤੋਗੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਮੁੰਬਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1888:

ਧਾਰਾਵਾਂ 139, 140, 141 ਅਤੇ 169 - ਜਲ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ - ਬਕਾਏ ਦੀ ਮੰਗ - ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੱਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਕੁਰਕੀ ਵਾਰੰਟ - ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮੰਗ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ - ਕਿਹਾ: ਜਲ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਧਾਰਾ 139, 140 ਅਤੇ 141 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ - ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ / ਪਾਣੀ ਦੇ ਮੀਟਰ ਦੇ ਕੱਟਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਅਜਿਹੀ ਵਸੂਲੀ ਧਾਰਾ 169 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ - ਮੰਗ ਵੀ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ

ਕਿਹਾ : 1.1 ਜਲ ਕਰ ਅਤੇ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਜਲ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਗੁਣਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਮੁੰਬਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1888 ਦੀ

ਧਾਰਾ 140 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 1 (a) (i) ਅਤੇ (ii) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 141 ਨਿਰਧਾਰਤ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਲ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਰੇਟਯੋਗ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 18][1017-ਜੀ; 1019-ਐਫ; 1020-ਡੀ]

1.2 ਧਾਰਾ 169 ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਿਟਿੰਗਾਂ, ਫਿਕਸਚਰ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰਜ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਚਾਰਜ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਸਪਲਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਕਸ (ਜਲ ਟੈਕਸ/ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ) ਦੇ ਬਦਲੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਚਾਰਜ ਲਗਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੂੰਜੀਗਤ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜਲ ਸਪਲਾਈ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140 ਅਤੇ 141 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਵਸੂਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 140 ਅਤੇ 141 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਫਲਦਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140 ਅਤੇ 141 ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਹੱਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 19] [1021-C-E]

1.3 ਜੇ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਾਣੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਜਾਂ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਮੂਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਲ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਾਲਕ/ਕਬਜ਼ਾਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਲੈਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ / ਪਾਣੀ ਦਾ ਮੀਟਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 20] [1021-F-H]

1.4 ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਲ ਸਪਲਾਈ/ਪਾਣੀ ਦੇ ਮੀਟਰ ਦੇ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਕੱਟਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਗਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਤਹਿਤ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੂਲੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੰਚਾਰ ਪਾਈਪਾਂ ਜਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਵਾਟਰ ਵਰਕਸ ਦੇ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸਬੰਧਤ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 21] [1022- ਏ-ਬੀ]

1.5 ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ

ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਵੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 17] [1017-F]

XXXXXX

1.6 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 140 ਅਤੇ 141 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ/ਪਾਣੀ ਦੇ ਮੀਟਰ ਦੇ ਕੱਟਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਾਲਕ/ਵਸਨੀਕ ਸੰਚਾਰ ਪਾਈਪਾਂ ਜਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਵਾਟਰ ਵਰਕਸ ਰਾਹੀਂ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਜਲ ਸਪਲਾਈ ਸਹੂਲਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 169 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਲ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ ਐਕਟ ਦੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2). [ਪੈਰਾ 24] [1024-D-F]

ਗ੍ਰੇਟਰ ਬੰਬਈ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਨਾਗਪਾਲ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ **(1988) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 466: [1988] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 274 - ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ।**

2. ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ 10 ਜਨਵਰੀ 1994 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਵ 1 ਅਕਤੂਬਰ 1993 ਤੋਂ 9 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਹ ਮਿਆਦ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਾਲ 1993-94 (1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1993 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ 1994

ਤੱਕ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ, ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਸਰਕਾਰੀ ਸਾਲ 1993-94 ਭਾਵ 31 ਮਾਰਚ 1994 ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ 30 ਮਾਰਚ 1997 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 10 ਜਨਵਰੀ 1997 ਨੂੰ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ (ਵਾਂ) ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ(ਆਂ) ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 26] [1025-D-G]

XXXXXX

ਗ੍ਰੇਟਰ ਮੁੰਬਈ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਦਾ ਹਰੀਸ਼ ਲਾਂਬਾ, 1009
ਭਾਰਤੀ ਵਸਨੀਕ

ਕਲਿਆਣ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਊਸ਼ਾ ਪੇਪਰ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (**1988) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 306: [1988] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 832;** ਹੁਬਲੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਬਨਾਮ ਸੁਭਾ ਰਾਓ ਹਨੂਮਥਾਰਾਓ ਪ੍ਰਯਾਗ ਅਤੇ ਹੋਰ **(1976) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 830: [1976] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 883 - ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।**

ਸੁਮੇਰ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰੇਟਰ ਮੁੰਬਈ ਨਗਰ ਨਿਗਮ **2012 (114) BOM. L.R. 3400;** ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰੇਟਰ ਬੰਬੇ ਦੇ ਬ੍ਰਹਿਨਮੁੰਬਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ **2004 (4) Mh.L.J. 773 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।**

3.1 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 27] [1025-H; 1026-A-B]

3.2 ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਜੋ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇ, ਬਕਾਇਆ ਮੂਲ ਟੈਕਸ ਰਕਮ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਜ 'ਤੇ 18% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮਾਪਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਡਿਫਾਲਟ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਮੰਗ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੱਕ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 27] [1026-C-D]

ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੇ.ਕੇ. ਸਿੰਥੈਟਿਕਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ **(2011) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 518: [2011] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 993**; ਕਨੋਰੀਆ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਐਂਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ **(1997) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 772: [1997] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 844 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।**

3.3 10 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ

ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 21 ਅਪ੍ਰੈਲ 1999 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 21 ਨਵੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ, ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਪੂਰਵ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, 27 ਅਗਸਤ, 2007 ਤੋਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਮਿਆਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਗਵਰਨਿੰਗ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। [ਪੈਰਾ 28] [1026-E-G]

XXXXXX

ਕਨੂੰਨੀ ਕੇਸ ਹਵਾਲਾ		
[1988] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 274	**ਵੱਖ ਕੀਤਾ**	**ਪੈਰਾ 6**
2012 (114) BOM. L.R. 3400	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 9**
[1988] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 832	**ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ**	**ਪੈਰਾ 10**
[1976] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 883	**ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ**	**ਪੈਰਾ 10**
2004 (4) Mh.L.J. 773	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 25**
[2011] 10 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 993	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ**	**ਪੈਰਾ 27**
[1997] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 844	**'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ**	**ਪੈਰਾ 27**

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2009 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 142.

1999 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1206 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 21.11.2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੁਲ ਵਾਈ. ਚਿਤਾਲੇ,ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤਨਵੀ ਕੱਕੜ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਚਿੱਤਰਾ ਅਤੁਲ ਚਿਤਾਲੇ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਨਿਰੁਧ ਜੋਸ਼ੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੰਦਨਾ ਸਹਿਗਲ, ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਆਨੰਦ, ਪ੍ਰਵੀਨ ਕੁਮਾਰ ਰਾਏ, ਹੇਮਲ ਕਿਰਿਤਕੁਮਾਰ ਸੇਠ (ਮੈਸਰਜ਼ ਜੇ.ਐਸ. ਵਾਡ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ), ਆਸ਼ੀਸ਼ ਵਾਡ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੈਸ਼੍ਰੀ ਵਾਡ, ਸਿਧਾਰਥ ਮਹਾਜਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਕ੍ਰਿਤੀ ਜੱਗੀ (ਮੈਸਰਜ਼ ਵਕੀਲ ਐਸ. ਨੀਟ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ)।

XXXXXX

ਗ੍ਰੇਟਰ ਮੁੰਬਈ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਦੇ ਹਰੀਸ਼ ਲਾਂਬਾ, 1011
ਭਾਰਤੀ ਵਸਨੀਕ [ਏ.ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.]

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਏ.ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਅਪੀਲ 1999 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1206 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 21 ਨਵੰਬਰ, 2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਰਕੀ ਵਾਰੰਟ ਸਮੇਤ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਿੱਲ/ਮੰਗ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੁੰਬਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1888 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, **"1888 ਐਕਟ" ਜਾਂ "ਐਕਟ"**) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕਲੌਤਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ

ਦੁਆਰਾ ਵੇਲਗਾ ਫ੍ਰੋਜ਼ਨ ਫੂਡਜ਼ ਐਂਡ ਆਈਸਕ੍ਰੀਮ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ **"ਉਕਤ ਫਰਮ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।** ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵੇਲਗਾ ਹਾਊਸ, 1-ਸੀ, ਕੇ.ਕੇ. ਮਾਰਗ, ਮਹਾਂਲਕਸ਼ਮੀ, ਬੰਬਈ - 400034 ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ "ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਬਾਕੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫ੍ਰੋਜ਼ਨ ਫੂਡ ਅਤੇ ਆਈਸਕ੍ਰੀਮ ਕਾਰੋਬਾਰ ਲਈ 10 ਲੱਖ ਗੈਲਨ ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਤੱਕ (10 ਲੱਖ ਗੈਲਨ ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਟੇ ਤਹਿਤ) ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕਾਮਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਵੱਲੋਂ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਕੰਮ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ 2 ਫਰਵਰੀ, 1987 ਅਤੇ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕੋਟੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸਲ ਖਪਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਤਪਾਦਨ ਬੰਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 15 ਅਕਤੂਬਰ 1987 ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਨਵਾਂ ਮੀਟਰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 27 ਜਨਵਰੀ, 1992 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਖਰਕਾਰ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨਿੱਜੀ ਪਾਣੀ ਦੇ ਟੈਂਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

3. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 10 ਦਸੰਬਰ, 1993 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜਲ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਪਾਣੀ

ਦੇ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ/ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ 46,794/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ 46,794/- ਰੁਪਏ) ਦੇ ਸਾਰੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਪਾਣੀ ਦਾ ਮੀਟਰ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨਵੇਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਮੀਟਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ 72,000/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ 72 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਫੈਕਟਰੀ ਬੰਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 5,000/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਦੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ/ਮੀਟਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

XXXXXX

4. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1997 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬਿੱਲ ਉਠਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਨਵਰੀ, 1997 ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਲ ਕਰ ਅਤੇ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸੱਤ ਬਿੱਲ (1 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਤੋਂ 30 ਸਤੰਬਰ, 1998 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ) ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 10,60,312/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ ਦਸ ਲੱਖ ਸੱਠ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਬਾਰਾਂ ਰੁਪਏ) ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਬਿੱਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਸਲਾਹ 'ਤੇ ਬਿੱਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਰਾਟਾ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

5. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 5 ਅਗਸਤ, 1998 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕੁਰਕ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ 9,11,708/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ 9 ਲੱਖ ਗਿਆਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਸੱਤ ਸੌ 8 ਰੁਪਏ) ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਕੁਰਕੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 1,48,503/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ ਇਕ ਲੱਖ 48 ਹਜ਼ਾਰ 533 ਰੁਪਏ) ਦਾ ਹੋਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁੱਲ ਮੰਗ 10,60,312/- ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ ਦਸ ਲੱਖ ਸੱਠ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਬਾਰ੍ਹਾਂ) ਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ 18 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਇਮਾਰਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ।

6. ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 1999 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1206 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਿੱਲਾਂ ਅਤੇ ਮੰਗ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ 5 ਅਗਸਤ, 1998 ਦੇ ਕੁਰਕੀ ਵਾਰੰਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 21 ਨਵੰਬਰ, 2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ 5 ਅਗਸਤ, 1998 ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਆਫ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਸਮੇਤ ਬਿੱਲਾਂ/ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਗ੍ਰੇਟਰ ਬੰਬਈ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਨਾਗਪਾਲ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ**[1] ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਗਮ ਸਿਰਫ ਖਪਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਪ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਤ ਮਾਪ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਤੋਂ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਖਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਣੀ ਦੇ ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

[1](1988) 2 SCC 466

XXXXXX

7. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਗ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਵੱਲ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਗ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139 ਅਤੇ 140 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਮ ਜਨਤਕ ਭਲਾਈ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਜੇ ਖਪਤਕਾਰ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਲ ਸਪਲਾਈ ਸਹੂਲਤ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪਾਣੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਚਾਰਜ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਜਲ ਚਾਰਜ ਨਿਯਮ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 (ਮਾਲਕ) ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਿੱਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ।

8. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਲ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ

ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਰੇਟਯੋਗ ਮੁੱਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਉਸ ਇਮਾਰਤ (i) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ (ii) ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਪਾਈਪਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਮਿਉਂਸਪਲ ਵਾਟਰ ਵਰਕਸ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਇਮਾਰਤ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਵਾਟਰ ਵਰਕਸ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਪਾਈਪਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ। "ਸੰਚਾਰ ਪਾਈਪਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 260A (a) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਪਾਈਪ ਹੈ ਜੋ ਮਿਉਂਸਪਲ ਪਾਣੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸਟਾਪ-ਕਾਕ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਉਠਾਈ ਗਈ ਮੰਗ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸੀ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਚਾਰ ਪਾਈਪਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੀ ਖਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਕਿ ਜਲ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਦੀ ਖਪਤ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਕੱਟਣ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਇਮਾਰਤ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸੰਚਾਰ ਪਾਈਪਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ ਗਏ।

XXXXXX

9. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140, 141 ਅਤੇ 142 ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਧਾਰਾ 160 ਅਤੇ 169 ਦੇ ਅੰਤਰ-ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੁਮੇਰ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਗ੍ਰੇਟਰ ਮੁੰਬਈ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੂਲੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਲ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਏਗਾ। ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ **ਨਾਗਪਾਲ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਮਿੱਲ** (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜਲ ਚਾਰਜ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ III (d)(i) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੋਟਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡੀਮਡ ਚਾਰਜ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਕੇਸ ਧਾਰਾ 169 (1) (ii) ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੇ ਚਾਰਜ ਦਾ ਕੇਸ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

10. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਮੰਗ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, **ਕਲਿਆਣ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਊਸ਼ਾ ਪੇਪਰ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ**[3] **ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੁਬਲੀ ਸ਼ਹਿਰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਬਨਾਮ ਸੁਭਾ ਰਾਓ ਹਨੁਮਾਥਾਰਾਓ ਪ੍ਰਯਾਗ ਅਤੇ ਹੋਰ**[4] ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ, ਇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਗਰਾਊਂਡ (d) ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਇਕਲੈਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮੰਗ 10 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਦਾਰਥਕ ਤੱਥ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਮੰਗ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਤੱਥਪੂਰਨ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੂਚੀ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਜਨਵਰੀ 1997 ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ 3 (ਤਿੰਨ) ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਵਰੀ 1997 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਬਕਾਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮੰਗ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਾਲ 1993-94 (1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1993 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1994) ਲਈ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ, ਜਨਵਰੀ, 1997 ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਮੰਗ ਸਿਰਫ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਪੀਲ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸਾਂ ਅਤੇ ਕੁਰਕੀ ਵਾਰੰਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

---

[2]2012 (114) BOM. L.R. 3400

[3] (1988) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 306

[4] (1976) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 830.

XXXXXX

11. ਪ੍ਰਤੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਲੀਲ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਮੰਗ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਨਿਗਮ ਲਈ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਵਾਟਰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਵਾਟਰ ਚਾਰਜ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ। ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਨਿਗਮ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਤੋਂ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ **ਨਾਗਪਾਲ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼** (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਲ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

12. ਫਿਰ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ 'ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਾਲ' ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 156, 160, 163, 165, 166, 168 ਅਤੇ 169 ਦੇ ਅੰਤਰ-ਕਿਰਿਆ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣਗੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹਰ ਸਰਕਾਰੀ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਿਤਾਬ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 166 ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ 'ਤੇ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਾਲ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ **ਹੁਬਲੀ ਸ਼ਹਿਰ** (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਕਲਿਆਣ **ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ (**ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ

ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਾਲ 1993-94 ਲਈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੰਮਕਾਜ ਦੌਰਾਨ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਾਲ 1993-94 ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੋਈ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਸਾਲ ਲਈ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਅਪਵਾਦਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਨਵਰੀ, 1997 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਨ, ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਮੰਗ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਉਣਾ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਏਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਲ ਕਰਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਾਲ 1993-94 ਤੋਂ ਜਨਵਰੀ, 1997 ਤੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

XXXXXX

13. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ

ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪਰੈਲ, 1998 ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਵੀ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ।

XXXXXX

ਗ੍ਰੇਟਰ ਮੁੰਬਈ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਦੇ ਹਰੀਸ਼ ਲਾਂਬਾ, 1017
ਭਾਰਤੀ ਵਸਨੀਕ [ਏ.ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.]

14. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਤੁਲ ਵਾਈ. ਚਿਤਾਲੇ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਨਿਰੁਧ ਜੋਸ਼ੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਵੀਨ ਕੁਮਾਰ ਰਾਏ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਵਾਡ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

15. ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ: ਵਿਵਾਦਿਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਜਲ ਖਰਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮੰਗ ਜਾਂ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਤੀ ਸਖਤ ਮੰਗ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸਾਂ (ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਨੇਕਚਰ ਆਰ -5)

ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਸਾਲ 1993-94 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

ਬ੍ਰਹਿਨਮੁੰਬਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ

ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣ

ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਰਸੀਦ

ਭੁਗਤਾਨ ਮਿਤੀ	ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਵੰਡ	ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਰਕਮ	ਭੁਗਤਾਨ ਰਕਮ

....

ਰਿਸੀਵਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਦਸਤਖਤ

ਨਕਦ/ਚੈੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ

ਬਿੱਲ ਨੰਬਰ	ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਸਾਲ	ਮਿਆਦ	ਮਿਤੀ	ਇਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ
D-22-0756-00-4	1993-94	9321	10.01.1997	

ਡਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ ਸੜਕ ਨੰਬਰ, ਸੜਕ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪਤਾ

D 3907 [2DA] 11 AEA ਕਲਰਕ ਰੋਡ, ਹਾਵਥ ਓਫ ਸ਼ੇਖਲੀ ਚੈਂਬਰਜ਼, ਬ੍ਰਹਿਨਮੁੰਬਈ ਮਹਾਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਲੈਸੀ ਵੇਲੀਮੁਹੰਮਦ ਗੁਲਾਮ ਹੁਸੈਨ ਬਦਾਮੀਆ ਸ਼ੇਰ ਬੰਨੂ ਵੁੱਡ/ ਓਫ ਗੁਲਾਮ ਹੁਸੈਨ ਬਦਾਮੀਆ ਮੁਹੰਮਦ ਸੇਨ, ਗੁਲਾਮ ਹੁਸੈਨ ਬਦੀਮਾ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਗੁਲਾਮ ਹੁਸੈਨ ਬਦਾਮੀਆ

ਮਿਆਦ 01.10.93.-31.03.94	ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਮੁੱਲ 385185	ਟੈਕਸ ਕਟੌਤੀ ਮੁੱਲ 0	ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰੇਟਯੋਗ ਮੁੱਲ 0	ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰੇਟਯੋਗ ਮੁੱਲ 385185	ਭੁਗਤਾਨ ਨੰਬਰ

ਜਨਰਲ ਟੈਕਸ (ਰੁਪਏ)	ਜਲ ਟੈਕਸ (ਰੁਪਏ)	ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ (ਰੁਪਏ) 45% NR 75484	ਸੀਵਰੇਜ਼ ਟੈਕਸ (ਰੁਪਏ)	ਸੀਵਰੇਜ਼ ਲਾਭ ਟੈਕਸ (ਰੁਪਏ) 15% NR 25161	ਸਿੱਖਿਆ ਟੈਕਸ (ਰੁਪਏ)	ਰਾਜ ਸਿੱਖਿਆ ਟੈਕਸ	ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਗਾਰੰਟੀ ਸੈੱਸ	ਰੁੱਖ ਸੈੱਸ (ਰੁਪਏ)	ਗਲ਼ੀ ਟੈਕਸ (ਰੁਪਏ)

ਕੁੱਲ ਰਕਮ (ਰੁਪਏ)	ਪਹਿਲੇ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ	ਇਸ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਭੁਗਤਾਨ	ਹੁਣ ਭੁਗਤਾਨ ਬਕਾਇਆ ਹੈ 100645

ਆਰ-ਰੈਸੀਡੇਂਸ਼ੀਅਲ ਰੇਟੇਬਲ ਮੁੱਲ
ਐਨ.ਆਰ.-ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ
ਰੇਟਯੋਗ ਮੁੱਲ

SD/
ਪੀ.ਬੀ. ਜਾਨਵਾਲਕਰ
ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕਲੈਕਟਰ"

16. ਅਗਲੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਲਈ ਮੰਗੇ ਗਏ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਅੰਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰੀ ਸਾਲ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

17. ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਵੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।

18. ਜਲ ਕਰ ਅਤੇ ਜਲ ਲਾਭ ਕਰ ਅਤੇ ਜਲ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਗੁਣਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 1 (a) (i) ਅਤੇ (ii) ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 140 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ:

"140. ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਰੇਟਯੋਗ ਮੁੱਲ, ਜਾਂ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਕਿਸ ਦਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

XXXXXX

(1) ਬ੍ਰਿਹਨ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਰਥਾਤ:-

(a) (i) **ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੇਟਯੋਗ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਇੰਨੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕਰ;**

(ii) ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਜਲ ਕਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੇਟਯੋਗ ਮੁੱਲ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਇੰਨੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ 'ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ' ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਜਲ ਸਪਲਾਈ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਪੂੰਜੀਗਤ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇਗੀ;

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸਕੇਲ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(b) (i) ਮਨੁੱਖੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਨੂੰ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ, ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੇਟਯੋਗ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਇੰਨੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀਵਰੇਜ ਟੈਕਸ;

(ii) ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਸੀਵਰੇਜ ਟੈਕਸ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੇਟਯੋਗ ਮੁੱਲ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਇੰਨੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦਾ "ਸੀਵਰੇਜ ਲਾਭ ਟੈਕਸ" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੂਲਤਾਂ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਪੂੰਜੀਗਤ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇਗੀ, ਮਨੁੱਖੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣਾ;

(c) ਇੱਕ ਆਮ ਟੈਕਸ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੇਟਯੋਗ ਮੁੱਲ ਦੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅੱਠ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ 0.1 ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਦੇ 1 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੇਟਯੋਗ ਮੁੱਲ ਦੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅੱਠਵੇਂ ਅਤੇ ਪੰਜ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਜਾਂ 0.01 ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਦੇ 0.2 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ 61 ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ XIV ਦੀ ਧਾਰਾ (k) ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਖਰਚੇ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ;

XXXXXX

ਗ੍ਰੇਟਰ ਮੁੰਬਈ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਦੇ ਹਰੀਸ਼ ਲਾਂਬਾ, 1019
ਭਾਰਤੀ ਵਸਨੀਕ [ਏ.ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.]

“ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਨਿਗਮ 46.45 ਵਰਗ ਮੀਟਰ (500 ਵਰਗ ਫੁੱਟ) ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਾਰਪੇਟ ਏਰੀਆ ਵਾਲੀਆਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ।

ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, "ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਰਪੇਟ ਏਰੀਆ 46.45 ਵਰਗ ਮੀਟਰ (500 ਵਰਗ ਫੁੱਟ) ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਕਿਰਾਏ, ਜੋ ਮੁੰਬਈ ਨਗਰ ਨਿਗਮ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2019 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਰਪੇਟ ਏਰੀਆ 46.45 ਵਰਗ ਮੀਟਰ (500 ਵਰਗ ਫੁੱਟ) ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ ਅਤੇ 1 ਜਨਵਰੀ 2019 ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਨਾਲ

ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

ਸਿੱਖਿਆ ਸੈੱਸ

(ca) ਧਾਰਾ 195E ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਿੱਖਿਆ ਸੈੱਸ;

(cb) ਧਾਰਾ 195G ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਗਲ਼ੀ ਟੈਕਸ।

(d) ਅਧਿਆਇ XII-A ਅਧੀਨ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਿਹਤਰੀ ਖਰਚੇ।

(2) ਬੰਬਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਸੋਧ) ਅਧਿਆਦੇਸ਼, 1973 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਜਲ ਕਰ ਜਾਂ ਹਲਾਲਖੋਰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਲ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ, ਜਾਂ ਸੀਵਰੇਜ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਸੀਵਰੇਜ ਲਾਭ ਟੈਕਸ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਧਾਰਾ 141 ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਲ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"141. ਕਿਹੜੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(1) ਧਾਰਾ 169 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਲ ਕਰ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ-

(a) ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਵਾਟਰ ਵਰਕਸ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਪਾਈਪਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ; ਜਾਂ

(b) ਜੋ ਬ੍ਰਹਿਨ ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਵਾਟਰ ਵਰਕਸ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਪਾਣੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਕਤ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸਪਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

XXXXXX

(2) ਧਾਰਾ 169 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਬ੍ਰਿਹਨ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੈਰੀਅਰ ਕੌਂਸਲਰ, ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਕੌਂਸਲ ਜਨਰਲ, ਕੌਂਸਲ, ਉਪ-ਕੌਂਸਲ, ਕੌਂਸਲਰ ਏਜੰਟ, ਪ੍ਰੋ-ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਟਾਫ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ (ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨਾ ਹੋਣ) ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਜੋ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਵਰਤਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। “

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਰੇਟਯੋਗ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

169. ਜਲ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਨਿਯਮ।

(1) ਧਾਰਾ 128 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏਗੀ ਜੋ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚੈਪਟਰ X ਅਧੀਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਿਟਿੰਗਾਂ, ਫਿਕਸਚਰ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ-

(i) ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਰੇਟਯੋਗ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਪਾਣੀ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 140 ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਖਰਚੇ; ਜਾਂ

(ii) ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਮਾਪ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮਾਪ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਣੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਚਾਰਜ; ਜਾਂ

(iii) ਧਾਰਾ (i) ਅਤੇ (ii) ਅਧੀਨ ਸੰਯੁਕਤ ਚਾਰਜ; ਜਾਂ

(iv) ਧਾਰਾ (i) ਅਤੇ (ii) ਅਧੀਨ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਤ ਚਾਰਜ।

XXXXXX

(2) ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ii) ਜਾਂ (iv) ਅਧੀਨ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਚਾਰਜ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ **, ਉਹ ਜਲ ਕਰ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ,** ਪਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਬਕਾਇਆ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਹੋਵੇ।

(3) ਧਾਰਾ 146 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਲ ਕਰ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲੇ ਜਾਣਗੇ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

19. ਧਾਰਾ 169 ਇਕ ਸਮਰੱਥ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਿਟਿੰਗਾਂ, ਫਿਕਸਚਰ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਰਜ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਚਾਰਜ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਸਪਲਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਕਸ (ਜਲ ਟੈਕਸ/ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ) ਦੇ ਬਦਲੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਚਾਰਜ ਲਗਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੂੰਜੀਗਤ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜਲ ਸਪਲਾਈ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ

ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140 ਅਤੇ 141 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਲਈ ਵਸੂਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 140 ਅਤੇ 141 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਫਲਦਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140 ਅਤੇ 141 ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਹੱਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

20. ਜੇ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਾਣੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਸਨੀਕਾਂ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਮੂਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਆਮਦਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਟੈਕਸ ਆਮਦਨ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਾਂ, ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਲ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਾਲਕ/ਕਬਜ਼ਾਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਲੈਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ / ਪਾਣੀ ਦਾ ਮੀਟਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

XXXXXX

21. ਦਰਅਸਲ, ਵਾਟਰ ਸਪਲਾਈ/ਵਾਟਰ ਮੀਟਰ ਕੱਟਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਗਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਤਹਿਤ ਪਾਣੀ ਦੇ ਚਾਰਜ ਵਸੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ, ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ

ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੂਲੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੰਚਾਰ ਪਾਈਪਾਂ ਜਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਵਾਟਰ ਵਰਕਸ ਦੇ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸਬੰਧਤ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

22. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਨਾਗਪਾਲ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਮਿੱਲ** (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ 'ਵਾਟਰ ਚਾਰਜ' ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿਚਲੇ ਫਰਕ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਮਕਾਇਆ; ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚੇ। ਪਹਿਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਸਬੰਧਤ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਣਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139 ਅਤੇ 140 ਅਤੇ 141 ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਰੇਟਯੋਗ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਪੂੰਜੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਚ ਇਹ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

XXXXXX

ਗ੍ਰੇਟਰ ਮੁੰਬਈ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਦੇ ਹਰੀਸ਼ ਲਾਂਬਾ 1023
ਭਾਰਤੀ ਵਸਨੀਕ [ਏ.ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.]

23. ਜੇ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਤਹਿਤ ਮੰਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ **ਨਾਗਪਾਲ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਮਿੱਲ** (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ **ਨਾਗਪਾਲ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼**(ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਜਲ ਚਾਰਜ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ (3) (d) (1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 140 ਅਤੇ 141 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਜਲ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਲਈ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ(ਵਾਂ) 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ **ਸੁਮੇਰ ਬਿਲਡਰਜ਼**(ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ-ਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ:

"7. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 142 ਅਤੇ 170 ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਐਮ.ਐਮ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 140 ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਟਰ ਟੈਕਸ, ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ, ਸੀਵਰੇਜ ਟੈਕਸ, ਸੀਵਰੇਜ ਬੈਨੀਫਿਟ ਟੈਕਸ, ਜਨਰਲ ਟੈਕਸ, ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਸੈੱਸ, ਸਟਰੀਟ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰੀ ਚਾਰਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਜਲ ਟੈਕਸ/ਸੀਵਰੇਜ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਵਾਟਰ ਬੈਨੀਫਿਟ/ਸੀਵਰੇਜ ਬੈਨੀਫਿਟ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਰੇਟੇਬਲ ਮੁੱਲ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੁਆਰਾ ਮਾਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਰੇਟਯੋਗ ਕੀਮਤ ਐਮ.ਐਮ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰੇਟਯੋਗ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਰਕ ਹਨ (i) ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਢਾਂਚਾ, (ii) ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਕਾਰਪੇਟ ਖੇਤਰ, (iii) ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ, (iv) ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਮਰ ਅਤੇ (v) ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਜੋ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। **ਧਾਰਾ 140 ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਜਲ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਸੀਵਰੇਜ ਟੈਕਸ ਦਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸਪਲਾਈ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਜੋ**

ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਾਣੀ/ਸੀਵਰੇਜ ਟੈਕਸ ਵੀ ਚੱਲਦੇ ਹਨ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਬਣੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਟੁਕੜਾ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ / ਸੀਵਰੇਜ ਟੈਕਸ, ਜਲ ਲਾਭ / ਸੀਵਰੇਜ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਧਾਰਾ 141 ਅਤੇ 142, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿਰਫ ਪਾਣੀ / ਸੀਵਰੇਜ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਧਾਰਾ 169 ਅਤੇ 170 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 169 ਅਤੇ 170, ਨਿਯੰਤਰਣ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸਭ ਤੋਂ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਪਾਣੀ/ਸੀਵਰੇਜ ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਪਾਣੀ/ਸੀਵਰੇਜ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚਾਰਜ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸਥਾਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਆਦਿ ਲਈ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਚਾਰਜਿੰਗ ਲਈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ, ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ, ਗੰਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। **ਧਾਰਾ 169 ਅਤੇ 170 ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਚਾਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਤਰੀਕਾ ਧਾਰਾ 140 ਅਧੀਨ ਪਾਣੀ/ਸੀਵਰੇਜ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਪਾਣੀ/ਸੀਵਰੇਜ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਰੇਟਯੋਗ ਮੁੱਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਤਰੀਕਾ ਪਾਣੀ/ਸੀਵਰੇਜ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪਾਣੀ/ਸੀਵਰੇਜ ਚਾਰਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਛੱਡੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਮਾਪ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮਾਪ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਢੰਗ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਢੰਗਾਂ ਤਹਿਤ ਸੰਯੁਕਤ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਚੌਥਾ ਮੋਡ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਢੰਗਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਕੰਪਾਊਂਡ ਚਾਰਜ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ। ਇਹ ਢੰਗ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਢੰਗ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਣੀ / ਸੀਵਰੇਜ ਚਾਰਜ ਪਾਣੀ / ਸੀਵਰੇਜ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਨਹੀਂ ਹਨ**

ਅਤੇ ਇਕ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਲਈ ਉਲਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪਾਕਾਲੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਿਸ ਲਈ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਵਸੂਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਾਇਦਾਦ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਟੈਕਸਾਂ / ਸੀਵਰੇਜ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਰੇਟਯੋਗ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

XXXXXX

24. ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਗੇ ਗਏ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 139 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 140 ਅਤੇ 141 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਪਲਾਈ/ਪਾਣੀ ਦੇ ਮੀਟਰ ਦੇ ਕੱਟਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਾਲਕ/ਵਸਨੀਕ ਸੰਚਾਰ ਪਾਈਪਾਂ ਜਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਵਾਟਰ ਵਰਕਸ ਰਾਹੀਂ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਜਲ ਸਪਲਾਈ ਸਹੂਲਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਧਾਰਾ 169 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਲ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜਲ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਪਾਣੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਐਕਟ ਦੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2).

25. ਇਹ ਸਾਨੂੰ 10 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਭਾਵ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਤੋਂ 9 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਬਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਗਲੀ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੰਗੇ ਗਏ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਹਿਨਮੁੰਬਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਗ੍ਰੇਟਰ ਬੰਬੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ**[5] **ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ**। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ:

"7. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬਿੱਲ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿੱਲ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿੱਲ ਭੇਜ ਕੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੀਵਰੇਜ ਖਰਚਿਆਂ/ ਸੀਵਰੇਜ ਟੈਕਸ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਅਗਾਊਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਚਾਰਜ/ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪਿਛੋਕੜ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਪਿਛਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿੱਲ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

---

[5]MANU/MH/0667/2004=2005 (1) Bom. C.R. 296, 2005 (107(1)) BOM.L.R.

271, 2004 (4) Mh.L.J.773

XXXXXX

ਗ੍ਰੇਟਰ ਮੁੰਬਈ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਬਨਾਮ ਬੰਬਈ ਦੇ ਹਰੀਸ਼ ਲਾਂਬਾ, 1025
ਭਾਰਤੀ ਵਸਨੀਕ [ਏ.ਐਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ, ਜੇ.]

26. ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ 10 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਭਾਵ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1993 ਤੋਂ 9 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਇਹ ਮਿਆਦ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਾਲ 1993-94 (1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1993 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1994 ਤੱਕ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ, ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਸਰਕਾਰੀ ਸਾਲ 1993-94 ਭਾਵ 31 ਮਾਰਚ, 1994 ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀਮਾ ਮਿਆਦ 30 ਮਾਰਚ, 1997 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ 10 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਮੋ ਦੇ ਆਧਾਰ (d) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ(ਵਾਂ) ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਲਿਆਣ **ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ** (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ **ਹੁਬਲੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ** (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ(ਆਂ) ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

27. ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮੂਲ ਰਕਮ ਦੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ

ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੰਗੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਿੰਨਾ ਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਕੁਝ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ **ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੇ.ਕੇ. ਸਿੰਥੈਟਿਕਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ**[6] **ਅਤੇ ਕਨੇਰੀਆ ਕੈਮੀਕਲਜ਼ ਐਂਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ**[7] ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਬਕਾਇਆ ਮੂਲ ਟੈਕਸ ਰਕਮ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਆਜ, ਜੋ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇ, 'ਤੇ 18% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮਾਪਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਬਾਕੀ ਡਿਫਾਲਟ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਮੰਗ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੱਕ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ।

XXXXXX

28. ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 10 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1999 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 21 ਨਵੰਬਰ, 2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ, ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਪੂਰਵ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, 27 ਅਗਸਤ, 2007 ਤੋਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਮਿਆਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਗਵਰਨਿੰਗ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਗੇ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

---

[6] (2011) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 518 (ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 12, 23, 41 ਅਤੇ 42)
[7] (1997) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 772

29. ਅਸੀਂ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 169 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਢੁਕਵੇਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਜਲ ਚਾਰਜ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ।

30. ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ।

31. ਸਾਰੀਆਂ ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਲਪਨਾ ਕੇ. ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Prabhat Kiran, Advocate
D/923/2000
Bar Council of Delhi